

En Sergio Agueitos, portaveu adjunt del Grup Municipal Compromís per Sant Joan de l'Ajuntament de Sant Joan d'Alacant, a l'empara del que preveu l'article 116 de la Llei 8/2010 de la Generalitat, de 23 de juny, de Règim Local de la Comunitat Valenciana, i de conformitat amb el que diuen els articles 91.4 i 97 del Reial Decret 2568/1986, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les entitats locals; presenta al ple la següent

MOCIÓ PEL 28 DE JUNY, DIA INTERNACIONAL DE L'ORGULL LGTBI+ INTERNACIONAL

El 28 de juny de 1969 es van produir diverses revoltes en Stonewall (EE.UU) per a denunciar la criminalització a la qual estaven sotmeses les persones LGTBI+. Des d'aleshores, les organitzacions socials, commemoren a tot el món l'Orgull LGTBI+, reivindicant els drets, la dignitat i la igualtat de les persones lesbianes, gais, trans, bisexuals i intersexuals.

51 anys després, i malgrat ser un país capdavanter en reconèixer drets a lesbianes, gais, trans i bisexuals, queda molt camí per recórrer cap a la igualtat real. Malgrat els avanços aconseguits durant els últims 15 anys en matèria legislativa, molt especialment amb la Llei 13/2005 de el matrimoni igualitari, però també amb la Llei 3/2007 d'identitat de gènere, encara estem molt lluny d'aconseguir la igualtat real.

És necessari el reconeixement a tots aquells sectors vinculats a les lluites socials, per ser els i les màximes responsables que ara mateix existisquen certs drets reconeguts a les persones LGTBI+ i l'existència d'iniciatives de les diverses administracions, des de l'àmbit municipal a l'europeu que tenen com a objectiu un compromís amb la lluita col·lectiva per la igualtat i la llibertat de tota la ciutadania.

Sabem que el País Valencià es troba al capdavant de l'Estat en matèria LGTBI amb l'aprovació de la Llei 8/2017, integral del dret a la identitat i expressió de gènere a la Comunitat Valenciana promoguda per la Conselleria de Polítiques Inclusives i que vetlla pels drets de les persones trans, i també amb l'aprovació de la Llei 23/2018 d'igualtat LGTBI+, que protegeix els drets de totes les persones que integren el nostre col·lectiu i garanteix la seua seguretat davant, per exemple, dels delictes d'odi. Però indiscutiblement és necessària i urgent l'aprovació d'una llei integral LGTBI+ que arrebogue totes les qüestions de competència estatal des d'una perspectiva holística (sanitària, educativa, laboral, etc.), que elimine completament qualsevol referència patologitzant i atorgue el ple dret a l'autodeterminació sense necessitat d'aval professional de cap tipus, a més de reconèixer que els drets LGTBI+ són una qüestió d'Estat.

Aquesta Llei pretén superar la històrica invisibilitat i falta de reconeixement dels drets de les persones lesbianes, gais, bisexuals, transsexuals, transgènere i intersexuals. La mateixa atén i respecta totes les identitats possibles, atès que el col·lectiu LGTBI+ no és un tot homogeni, puix hi ha realitats diferents i situacions diferents. Convé tenir present l'especial vulnerabilitat de les persones LGTBI+ d'avançada edat, o les persones migrades o sol·licitants d'asil, les que estan privades de llibertat, les que es dediquen al treball sexual, les menors i adolescents, les persones víctimes de discriminació múltiple, com les dones transsexuals i transgènere, o les persones bisexuals, invisibilitzades fins a la data.

Per això, **aquest any la Federació Estatal LGTB ha declarat el 2020 com a any temàtic "Dones LTB: Sororidad i Feminisme"**, per visibilitzar la realitat d'aquestes dones i denunciar l'opressió de gènere que viuen degut a la suma de discriminacions que pateixen per ser, a més de dones, part del col·lectiu LGTBI+ i estar exposades tant a el masclisme i la misogínia com a la lesbofòbia, transfòbia i bifòbia.

Espanya ha ascendit en el rànquing de ILGA sobre la situació de les persones LGTBI+ a la sisena posició des de l'onzena que va ocupar en 2018, però això no és motiu de celebració. Aquesta pujada ha estat sostinguda gràcies a la sentència de Tribunal Suprem que va permetre l'accés al canvi registral de gènere als menors trans, qüestió que hauria d'haver estat ja una realitat des de fa temps. Sens dubte és una bona notícia, però les persones LGTBI no podem dependre exclusivament de sentències judicials: necessitem una legislació estatal que iguale els nostres drets independentment del territori en el qual residim.

Des de les institucions hem de seguir treballant en favor de la igualtat legal, social i de facto entre totes les persones. Cal impedir que les conviccions morals o ideològiques individuals segueixen posant entrebancs l'avanç de la igualtat, que és el camí de la democràcia. Tot i que la igualtat legal és ja una realitat generalitzada, la igualtat social i real del col·lectiu LGTBI+ és encara una assignatura pendent que cal abordar amb urgència i decisió. És precisament ara quan els governs s'han de mantenir fermes en l'estat de dret i els drets humans. Igualment, cal seguir denunciant que encara actualment, més de 70 països tenen legislacions que persegueixen a les persones LGTBI+ i que en 10 d'ells se les condemna a mort. Reiterem la importància de denunciar aquesta situació i de lluitar pels drets de totes les persones, des de la perspectiva que la lluita pels drets LGTBI+ és la lluita pels drets humans.

Els municipis són els espais més propers a la ciutadania, els quals juguen un paper fonamental en la visibilització del col·lectiu LGTBI+, sent un referent d'integració i lluita contra la discriminació. Per això és necessari el nostre compromís en donar resposta a la població LGTBI+ en tot allò que siga de la nostra competència.

Perquè la LGTBifòbia, lluny de desaparèixer, continua manifestant-se en aules, llars, els centres d'oci i de treball, i fins i tot, a les administracions i serveis públics. Ho hem pogut comprovar en les diverses imatges que s'han fet públiques fa poc a través de les xarxes socials, on es veien comportaments menyspreables a una dona trans o insults i agressions homofòbiques en espais públics, i també amb la situació de confinament en què ens hem vist immerses a causa de la COVID19, que ha obligat a moltes persones LGTBI+ a viure un

doble confinament en entorns familiars hostils, on han hagut de patir el maltractament i el despreci continuat d'aquells que haurien de ser el seu màxim suport: la pròpia família.

Aquestes actituds, com veiem, són més acusades en temps de crisi sanitària, econòmica i social, on els drets de totes les persones, i especialment, les més estigmatitzades socialment, són vulnerats de manera constant. De nou, aquest 28 de juny, és necessari un suport explícit a les demandes i necessitats de la població LGTBI+.

Per tant, si bé cal reconèixer l'existència d'iniciatives de diverses administracions, que tenen com a objectiu un compromís amb la lluita col·lectiva per la igualtat i la llibertat de tota la ciutadania, és cert que encara queda molt de trajecte per arribar a ser una societat on no es produïska cap tipus de discriminació per motiu de sexe, identitat de gènere o orientació sexual. Celebrem els avanços, sense oblidar que queda molt de camí per recórrer.

Per tot allò que s'ha manifestat anteriorment, presentem al plenari de Sant Joan d'Alacant els següents

ACORDS

- 1. Realitzar una denúncia explícita contra l'homofòbia, lesbofòbia, bifòbia i transfòbia, així com expressar un compromís concís d'engegada de mesures per a eradicar aquesta xacra social. Com a mostra pública i visible, amb motiu del 28 de juny penjarem al balcó de l'ajuntament la bandera arc iris del moviment LGTBI+.**
- 2. Continuar treballant i posant en marxa mesures des de l'Ajuntament per promoure el respecte i eradicar aquesta xacra social.**
- 3. Reivindicar una educació pública, laica, de qualitat i que atenga a la diversitat com a requisit per a crear un espai educatiu on imperen els valors democràtics i de tolerància, on s'incloga la defensa de la diversitat familiar i la lluita contra qualsevol tipus de discriminació que puguen patir les famílies homoparentals, tant material com simbòlica.**
- 4. Expressar un compromís efectiu contra les retallades socials, especialment la prevenció i el tractament del VIH i altres infeccions de transmissió sexual.**
- 5. Sol·licitar al Govern de l'Estat la despatologització de les identitats trans i intersexuals, sense que els drets sexuals i sanitaris d'aquestes persones es veguen perjudicats.**
- 6. Sol·licitar al Govern de l'Estat l'aprovació de la Llei integral LGTBI.**
- 7. Fer arribar aquesta moció a:**

- **Els grups polítics de les Corts Valencianes.**
- **La Presidència del Govern central i al Ministeri d'Igualtat.**

Sergio Agueitos Soriano